

Ifølge fusionsdirektivets art. 5, 9, 10 og 11 skal de fusionerende selskabs bestyrelser sammen udarbejde en fusionsplan, der indeholder de nærmere bestemmelser for fusionens gennemførelse. Hver bestyrelse skal endvidere udarbejde en redegørelse til aktionærerne, i hvilken fusionsplanen forklares og begrundes retligt og økonomisk. Herudover foreskrives det, at en eller flere uafhængige sagkyndige skal gennemgå fusionsplanen og udfærdige en udtalelse til aktionærerne. Fusionsplanen, de ovennævnte beretninger samt regnskabsmateriale skal fremlægges til aktionærernes eftersyn eller vederlagsfrit tilsendes interesserede aktionærer.

Kravet om udfærdigelse af en fusionsplan svarer stort set til aktieselskabslovens § 134, stk. 1, om udkast til en fusionsoverenskomst. Derimod indebærer de øvrige bestemmelser en væsentlig skærpe af kravene til den dokumentation, der i anledning af fusionen skal fremlægges for aktionærerne.

I art. 7 fastsættes, at fusionen beslutes på en generalforsamling såvel i det fortsættende som i det ophørende selskab. Direktivets art. 8 tillader dog medlemsstaterne at undtage fra dette krav for så vidt angår det fortsættende selskab, såfremt visse formaliteter opfyldes, og såfremt aktionærer, der ejer 5 pct. af aktiekapitalen eller den stemmeberettigede del af denne i det fortsættende selskab, har adgang til at forlange generalforsamling afholdt.

Aktieselskabsloven kræver ikke generalforsamlingsbeslutning i det fortsættende selskab i tilfælde af fusion, men aktionærer, der ejer en tiendedel af aktiekapitalen, kan ifølge lovens almindelige bestemmelser altid kræve ekstraordinær generalforsamling indkaldt. Ovennævnte kapitalandel er i lovforslaget sat ned til 5 pct. i overensstemmelse med direktivet.

Ifølge direktivets art. 25 kan fusion mellem et moderselskab og dets helejede datterselskab finde sted uden afholdelse af generalforsamling i det ophørende selskab, medens generalforsamling i det fortsættende selskab kan undlades under de samme betingelser, som ved andre fusioner. Lignende regler findes i aktieselskabslovens § 139, stk. 1.

Fusionsdirektivets art. 17 overlader til den enkelte stats lovgivning at fastsætte tidspunktet for fusionens ikrafttræden, mens det i art. 19 bestemmes, at de dér beskrevne retsvirkninger af fusionen dog i hvert fald skal indtræde samtidigt. Disse bestemmelser medfører ikke ændringer i den gældende retstilstand.

For så vidt angår kreditorernes stilling ved fusion bestemmer fusionsdirektivets art. 13, at kreditorerne såvel i det ophørende som i det fortsættende selskab kan kræve sikkerhedsstillelse for ikke-forefaldne fordringer, såfremt de fusionerende selskabs økonomiske situation gør dette nødvendigt.

Efter forhandling med justitsministeriet har man ændret det af selskabsretspanelet tiltrådte forslag således, at kreditorer har adgang til at kræve sikkerhed i det omfang, det fremgår, at deres fyldestgørelsesmulighed forringes på grund af fusionen.

Beskyttelsen omfatter også kreditorer i det fortsættende selskab.

Aktieselskabslovens § 138 beskytter alene kreditorerne i det ophørende selskab, men i modsætning til direktivet vil kreditorerne altid kunne kræve enten sikkerhedsstillelse eller særskilt forvaltning.

5. Udover hvad der følger af gennemførelsen af direktiverne, indeholder forslaget bl.a. følgende ændringer:

a. Da man ved vedtagelsen af den nugældende aktieselskabslov forlod ordningen efter ændringsloven af 1952, hvorefter aktionærlån kun kunne stiftes i børsnoterede selskaber, var baggrunden herfor, at et absolut forbud mod aktionærlån i andre selskaber var for vidtgående, idet det i nogle tilfælde ville lægge hindringer i vejen for legitime og rimelige dispositioner. De nugældende regler blev herefter udformet således, at lån kan ydes mod betryggende sikkerhed og i det omfang, selskabets egenkapital overstiger den bundne egenkapital.

Aktielovbetænkningen nr. 362 af 1964 (side 129-130) nævner som eksempler på rimelige, legitime dispositioner de tilfælde, hvor et selskab med rigelige likvider udlåner midler og dermed sikrer sig selv og låntager en rentefordel, samt de tilfælde, hvor et selskab måtte ønske at dække en direktørs udgifter til bolig eller ekstraordinære udgifter.

For at hindre de misbrug, som har kunnet foregå under den nugældende ordning, indeholder forslaget et forbud mod aktionærlån. I tilknytning til forbudet foreslås regler om berigtigelse af dispositioner i strid med forbudet.

b. I forbindelse med den eksisterende mulighed for at lade medarbejderne tegne aktier i et selskab har man i forslaget udnyttet hjemmelen i 2. direktivets art. 23, stk. 2, til at tillade, at et selskab ved at stille midler til rådighed for arbejdstagerne støtter etableringen af medarbejderaktieordninger. Ved lovforslagets generelle udvidelse af generalforsamlingens adgang til at lade den nærmere gennemfø-